Republica Moldova

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 32g/2026

privind excepția de neconstituționalitate a
a unor prevederi din articolul 129 pct. 19) și a articolelor 214 alin. (6) și 267 alin. (1) din Codul fiscal

(*noțiunea „secret fiscal”, controlul fiscal repetat și contestarea rezultatelor controlului fiscal*)

CHIŞINĂU

24 noiembrie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Preşedinte,*
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dlui Cristian Rotaru, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 26 februarie 2026,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 24 noiembrie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a noțiunii „secret fiscal” din articolul 129 pct. 19) și a articolelor 214 alin. (6) și 267 alin. (1) din Codul fiscal, ridicată de dl avocat Anatolie Ceachir, în interesele dnei Ala Gherman și ale dlui Pavel Gherman, părți în dosarul nr. 3-650/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dna judecător Ina Pruteanu, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. La 13 februarie 2024, dnii Ion Gherman și Pavel Gherman și dna Ala Gherman au formulat o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat și a Ministerului Finanțelor pentru declararea nulității unor acte administrative.

4. În cadrul examinării cauzei de contencios administrativ, la 26 ianuarie 2026, dl avocat Anatolie Ceachir a ridicat, în interesele dnei Ala Gherman și ale dlui Pavel Gherman, excepția de neconstituționalitate a noțiunii „secret fiscal” definită în articolul 129 pct. 19) și a articolelor 214 alin. (6) și 267 alin. (1) din Codul fiscal.

5. Printr-o încheiere din 20 februarie 2026, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

6. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16
Egalitatea

„(1) Respectarea şi ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toţi cetăţenii Republicii Moldova sunt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20
Accesul liber la justiţie

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.”

Articolul 23
Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-şi cunoaşte drepturile şi îndatoririle. În acest scop statul publică şi face accesibile toate legile şi alte acte normative.”

Articolul 26
Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacţioneze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor şi libertăţilor sale.

(3) În tot cursul procesului, părţile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepseşte prin lege.”

Articolul 34
Dreptul la informație

„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informaţie de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autorităţile publice, potrivit competenţelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetăţenilor asupra treburilor publice şi asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informaţie nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecţie a cetăţenilor sau siguranţa naţională.

(4) Mijloacele de informare publică, de stat sau private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Mijloacele de informare publică nu sunt supuse cenzurii.”

Articolul 46
Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

(3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

[...]”

Articolul 53
Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.”

Articolul 54
Restrângerea exerciţiului unor drepturi sau al unor libertăţi

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului şi cetăţeanului.

(2) Exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sunt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporţională cu situaţia care a determinat-o şi nu poate atinge existenţa dreptului sau a libertăţii.”

Articolul 127

Proprietatea

„(1) Statul ocroteşte proprietatea.

(2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicţie cu interesele societăţii.

[...]”

7. Prevederile relevante ale Codului fiscal, adoptat prin Legea nr. 1163 din 24 aprilie 1997, sunt următoarele:

Articolul 129
Noțiuni

„În scopul exercitării administrării fiscale, se definesc următoarele noţiuni:

[...]

19) ***Secret fiscal*** – orice informaţie de care dispun organele cu atribuţii de administrare fiscală, inclusiv informaţia despre contribuabil ce constituie secret comercial, cu excepţia informaţiei despre încălcarea legislaţiei fiscale.

[...]”

Articolul 214
Principiile generale de efectuare a controlului fiscal

„(1) Controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale.

[...]

(6) Organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sunt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare a legislaţiei şi, prin urmare, se impune un nou control.

[...]”

Articolul 267
Dreptul de a contesta decizia Serviciului Fiscal de Stat
sau acțiunea funcționarului fiscal

„**(1) Decizia Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunea funcţionarului fiscal poate fi contestată numai de persoana vizată în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acţiunea ori de reprezentantul ei, în modul stabilit de prezentul cod.**

(2) Contestaţia împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal depusă de alte persoane decât cele indicate la alin. (1) va rămâne neexaminată de Serviciul Fiscal de Stat.

[...]”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorilor excepției de neconstituționalitate

8. Referitor la noțiunea „secret fiscal” definită în articolul 129 pct. 19) din Codul fiscal, autorii menționează că aceasta este utilizată în practica administrativă ca un instrument de refuz generalizat și absolut la informații esențiale, fiind astfel îngrădit dreptul la formularea unei poziții de apărare în cadrul unui litigiu pendinte în fața instanțelor de judecată. Totodată, autorii susțin că actuala practică instituțională a Serviciului Fiscal de Stat este contrară raționamentelor expuse în Hotărârea nr. 24 din 10 august 2021, prin care Curtea a recunoscut constituţional articolul 129 punctul 19) din Codul fiscal în măsura în care organele fiscale şi instanţele de judecată pot verifica, la examinarea cazurilor privind accesul la informaţii, existenţa unui scop legitim pentru îngrădirea accesului la informaţiile care constituie secret fiscal şi pot pune în balanţă principiile concurente.

9. Cu referire la articolul 214 alin. (6) din Codul fiscal, autorii sesizării afirmă că legislatorul nu a reglementat procedura revizuirii fiscale obligatorii în caz de fals de documente care este dovedit penal. Astfel, în situația în care documentele primare utilizate de autoritatea fiscală sunt falsificate, acestea fiind un produs al infracțiunii, cadrul normativ existent nu prevede un remediu procesual pentru anularea actelor.

10. De asemenea, autorii excepției contestă prevederile articolului 267 alin. (1) din Codul fiscal, în măsura în care acestea nu permit contestarea rezultatelor controlului fiscal de către persoanele terțe prejudiciate, fiind astfel încălcat dreptul de acces la instanță pentru persoanele ale căror drepturi patrimoniale sunt afectate direct sau indirect de efectele actului autorității fiscale.

11. Prin urmare, autorii excepției pretind că dispoziţiile contestate sunt contrare articolelor 1 alin. (3), 4, 7, 8, 16, 20, 23, 26, 34, 46, 53, 54 și 127 din Constituţie.

B. Aprecierea Curții

12. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

13. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul fiscal, ține de competența Curții Constituționale.

14. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de părți în proces. Astfel, Curtea constată că excepția este formulată de subiectele cărora li s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

15. Sunt obiecte ale excepției de neconstituționalitate noțiunea „secret fiscal” din articolul 129 pct. 19) și articolele 214 alin. (6) și 267 alin. (1) din Codul fiscal. Curtea observă că unele prevederi din articolul 214 alin. (6) din Codul

fiscal au constituit anterior obiect al controlului de constituţionalitate prin Deciziile nr. 112 din 24 octombrie 2019 și nr. 89 din 5 iulie 2022, iar dispozițiile articolului 129 pct. 19) din Codul fiscal au fost verificate în Hotărârea nr. 24 din 10 august 2021, însă din perspectiva altor critici de neconstituționalitate decât cele avansate de autorii excepţiei. Referitor la articolul 267 alin. (1) din Codul fiscal, Curtea constată că acesta nu a fost obiect al controlului de constituționalitate.

16. Curtea notează că excepţia de neconstituţionalitate a fost ridicată într-o cauză de contencios administrativ care are ca obiect verificarea legalității unor acte administrative emise de Serviciul Fiscal de Stat și de Ministerul Finanțelor (a se vedea § 3 *supra*). Având în vedere că instanţa de judecată a acceptat ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate, Curtea admite că prevederile contestate ar putea fi aplicate la soluţionarea cauzei.

17. Curtea reţine că o altă condiţie obligatorie pentru ca excepţia de neconstituţionalitate să poată fi examinată în fond este incidenţa unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorilor sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerinţă într-un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 148 din 2 octombrie 2025, § 22).

18. Autorii excepţiei au susţinut că prevederile contestate sunt contrare articolelor 1 alin. (3) (*preeminența dreptului*), 4 (*drepturile și libertățile omului*), 7 (*Constituția, Lege Supremă*), 8 (*respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale*), 16 (*egalitatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*calitatea legii*), 26 (*dreptul la apărare*), 34 (*dreptul la informație*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*), 53 (*dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*), 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) și 127 (*proprietatea*) din Constituţie.

19. În jurisprudenţa sa, Curtea a menționat că articolele 1 alin. (3), 4, 7 și 8 au un caracter general, constituie imperative care stau la baza oricăror reglementări, nu pot reprezenta repere individuale şi separate şi pot fi invocate, de regulă, dacă se constată aplicabilitatea acestora împreună cu alte dispoziţii din Constituţie (a se vedea DCC nr. 155 din 30 octombrie 2025, § 20).

20. De asemenea, referitor la incidența articolelor 16, 23 și 54 din Constituție, Curtea reiterează că acestea pot fi invocate dacă se constată aplicabilitatea acestora împreună cu un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 3 din 15 ianuarie 2026, § 19).

21. Totodată, Curtea observă că, deşi autorii excepţiei susţin incidenţa articolului 53 din Constituţie, aceştia nu argumentează caracterul contradictoriu al dispoziţiilor contestate cu normele constituţionale invocate. Simpla trimitere la norme din Constituţie nu poate fi considerată o critică de neconstituţionalitate. Dacă ar proceda la examinarea fondului sesizărilor formulate de o asemenea manieră, Curtea Constituţională s-ar substitui autorilor lor în invocarea argumentelor de neconstituţionalitate şi ar efectua un control din oficiu (a se vedea DCC nr. 60 din 5 iunie 2025, § 21).

22. Referitor la noțiunea „secret fiscal” definită în articolul 129 pct. 19) din Codul fiscal, autorii menționează că aceasta este utilizată în practica administrativă ca un instrument de refuz generalizat și absolut la informații

esențiale, fiind astfel îngrădit dreptul la formularea unei poziții de apărare în cadrul unui litigiu pendinte în fața instanțelor de judecată, contrar dispozițiilor articolelor 26 și 34 din Constituție.

23. Sub acest aspect, Curtea evidențiază că criticile autorilor nu țin de sensul atribuit prin lege noțiunii „secret fiscal”, ci constituie, în esență, un dezacord cu practica administrativă a Serviciului Fiscal de Stat de interpretare a acestei noțiuni, fapt care rezultă din solicitările propriu-zise ale autorilor. Pe această cale, Curtea reamintește faptul că interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor legale la situaţii concrete depăşeşte sfera de control constituţional şi reprezintă o competenţă a instanţelor judecătoreşti (a se vedea DCC nr. 86 din 17 iulie 2025, § 38). Prin urmare, Curtea nu constată incidența articolelor 26 și 34 din Constituție.

24. Cu referire la argumentele autorilor, precum că actuala practică instituțională a Serviciului Fiscal de Stat în materia oferirii accesului la secretul fiscal este contrară raționamentelor expuse în Hotărârea nr. 24 din 10 august 2021, Curtea subliniază că hotărârile de jurisdicţie constituţională, prin care se asigură supremaţia Constituţiei, sunt incontestabile pentru oricine şi obligatorii. Opozabilitatea *erga omnes* a hotărârilor Curţii Constituţionale implică obligaţia constituțională a tuturor autorităţilor de a aplica întocmai deciziile Curţii la situaţiile concrete în care normele declarate neconstituţionale au incidenţă (a se vedea HCC nr. 26 din 11 noiembrie 2014, §§ 70, 72-73; DCC nr. 53 din 4 iunie 2024, § 28).

25. Referitor la articolul 214 alin. (6) din Codul fiscal, autorii sesizării au susținut că legislatorul nu a reglementat procedura de revizuire obligatorie a actelor autorității fiscale în cazul în care se constată ulterior, în cadrul unei cauze penale, că documentul pe care s-a bazat autoritatea fiscală la emiterea actului este fals. Autorii mai afirmă că cadrul normativ existent nu stabilește un remediu procesual în vederea anulării documentelelor primare false, în situația în care acestea sunt utilizate de autoritatea fiscală, fapt care conduce la încălcarea dreptului de proprietate al subiectului impozabil prin impunerea unei sarcini fiscale nejustificate.

26. Curtea notează că controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale (articolul 214 alin. (1) din Codul fiscal). De asemenea, organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sunt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare a legislaţiei şi, prin urmare, se impune un nou control (articolul 214 alin. (6) din Cod).

27. Aşadar, Curtea observă că Parlamentul a reglementat posibilitatea de efectuare a unui control fiscal repetat inclusiv în cazul constatării unor circumstanțe care atestă existența semnelor de încălcare a legislației. Deși nu enumeră toate motivele pentru efectuarea unui control fiscal repetat, legislatorul a permis autorității fiscale să aprecieze, în funcție de circumstanțele concrete, dacă anumite situații de fapt se încadrează în condițiile legale care justifică efectuarea unui nou control.

28. De asemenea, legislația fiscală stabilește că, dacă documentele, informaţiile, explicaţiile şi/sau alte probe prezentate de persoana fizică sunt incorecte, incomplete, false, dacă persoana fizică refuză să prezinte documentele sau, prin orice alte acţiuni, împiedică efectuarea controlului fiscal, inclusiv prin neprezentarea neîntemeiată la controlul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat va determina valoarea estimată a obiectului impozabil în baza probelor reale acumulate şi va adopta decizia corespunzătoare (a se vedea articolul 226^{15} alin. (22) din Codul fiscal).

29. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că, pornind de la principiul aplicabilităţii generale a legilor, formularea lor nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai curând la categorii generale, decât la liste exhaustive. Astfel, multe legi folosesc, prin forţa lucrurilor, formule mai mult sau mai puţin vagi, a căror interpretare şi aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept există un element inevitabil de interpretare judiciară (a se vedea HCC nr. 24 din 10 august 2021, § 38; DCC nr. 3 din 15 ianuarie 2026, § 22). Din acest motiv, Curtea nu reține criticile autorilor sesizării privind pretinsa omisiune a legislatorului de a reglementa procedura revizuirii fiscale obligatorii în caz de fals de documente care este dovedit penal și, prin urmare, nu constată incidența articolelor 46 și 127 din Constituție.

30. Referitor la articolul 267 alin. (1) din Codul fiscal, autorii excepției au afirmat neconstituționalitatea acestuia, în măsura în care articolul nu ar permite contestarea rezultatelor controlului fiscal de către persoanele terțe prejudiciate, fapt care ar încălca dreptul de acces la instanță pentru persoanele ale căror drepturi patrimoniale sunt afectate direct sau indirect de efectele actului fiscal.

31. Curtea a menționat în jurisprudența sa că articolul 20 din Constituţie prevede că orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Textul „împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime” din norma constituţională presupune că persoana trebuie să demonstreze un interes legitim pentru a contesta un act în instanţa de judecată (a se vedea DCC nr. 22 din 16 februarie 2021, § 28).

32. În această cauză, Curtea constată că dreptul de a contesta decizia Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunea funcționarului fiscal îl are doar „persoana vizată în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea ori de reprezentantul ei” (articolul 267 alin. (1) din Codul fiscal). Astfel, de vreme ce depunerea contestației trebuie condiționată de existența unui interes legitim, este rezonabil ca doar persoanele afectate nemijlocit de către decizia organului fiscal să o poată disputa în cadrul unui proces administrativ.

33. În același timp, Curtea observă că prevederile articolului 267 alin. (1) din Codul fiscal se referă la procedura prealabilă de contestare a deciziilor Serviciului Fiscal de Stat, care se depune la aceeași autoritate publică și se examinează tot de către aceasta (a se vedea articolele 267^{2}-267^{3} din Codul fiscal). Prin urmare, articolul criticat vizează procedura administrativă din fața autorității publice, nu procedura de contencios administrativ din fața instanțelor de judecată. Din acest motiv, pentru acest capăt al sesizării, articolul 20 din

Constituţie nu este incident. Mai mult, în eventualitatea unui control judiciar subsecvent, Curtea subliniază că stabilirea cercului de participanți la proces este o prerogativă care le revine, potrivit legii, instanțelor de judecată (a se vedea, în acest sens, articolul 205 alin. (1) din Codul administrativ).

34. Aşadar, Curtea conchide că problemele abordate de autorii excepţiei de neconstituţionalitate îşi au sursa în aplicarea legii, nu în neclaritatea acesteia. Pe această cale, Curtea subliniază că judecata sa este „o judecată a legilor", la modul abstract, dar nu „o judecată a cazurilor concrete". Curtea nu poate verifica, potrivit competenţelor sale, caracterul necesar şi proporţional al modului de aplicare a prevederilor contestate în circumstanţele unei cauze particulare. Această competenţă le revine instanţelor de drept comun (a se vedea DCC nr. 50 din 4 iunie 2024, § 45).

35. Pentru că nu s-a demonstrat incidența unui drept fundamental, Curtea constată că nici articolele 1 alin. (3), 4, 7, 8, 16, 23 și 54 din Constituție nu sunt incidente.

36. Pe baza celor menționate, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. (d) și (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a noțiunii „secret fiscal" din articolul 129 pct. 19) și a articolelor 214 alin. (6) și 267 alin. (1) din Codul fiscal, ridicată de dl avocat Anatolie Ceachir, în interesele dnei Ala Gherman și ale dlui Pavel Gherman, părți în dosarul nr. 3-650/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte **Domnica MANOLE**

Chișinău, 24 noiembrie 2026
DCC nr. 176
Dosarul nr. 32g/2026